

HELBREDELSER OG MIRAKLER:

DETTE KAN VI IKKE FINNE VAR UTFØRT
I APOSTELGJERNINGENE BLANT PRIVATE
REGULÆRE MEDLEMMER I FORSAMLINGEN!

JAN LILLEBY

Etter at den *falske vekkelsen* i Azusa Street i 1906-1913, Los Angeles, fant sted – feilaktig antatt å ha vært 'Pinse på nytt' – som var deres slagord for den kaotiske åndelige hendelsen, - dette med den veldig *falske idé og tanke* at Gud heretter gjorde mirakuløse ting (helbredelser, mirakler, tungetale etc.) direkte i de vanlige troendes private liv.

Den tidlige Pinsebevegelsen hadde ikke bare tatt seg fore en falsk vekkelse (at Pinsedag i Apg. 2, med tunger og siden etterfulgt av store mirakler og helbredelser) – dette at Gud *igjen virket som på Pinsedag* – men enda en falsk idé og tanke tok fatt i disse i Azusa vekkelsen, slik at de nå trodde at Gud handlet med *hver og én individuell troende* i henhold til den enkeltes behov.

Denne tanken er helt ubibelsk og hører inn under vranglære begrepet.

Vi kan *ikke overhodet* finne noen ting i hele Apostelgjerningenes *tretti års* historie som støtter et slikt syn. Du kan se en liste over dette nedenfor.

Heller ikke kan vi finne såkalt 'Masse bønn for syke' eller 'Masse bønn' til frelse. Slike foreteelser man finner blant annet hos disse korstogs-evangelistene, blant hvilke Benny Hinn er ett eksempel.

GALATERNE 3, 5 ER MISFORSTÅTT

«Når Gud altså gir dere Ånden og gjør kraftige gjerninger blant dere, gjør han det ved lovgjerninger eller ved at dere hører troen forkynt?»

(Norsk Bibels nettbibel)

Vi lærer da av Gal. 3, 5 at saken her ikke har og gjøre med at Gud i noen forstand drev og utførte mirakler hos dem fritt – altså for hver enkelt av dem, privat, og etter den enkeltes behov. Det var ikke noen *automatisk «selvbetjening»* med mirakler hos de enkelte medlemmer, og at dem selv bare kunne be Gud å gjøre dette for dem.

Nei, saken i Gal. 3, 5 har og gjøre med hvorvidt de miraklene som fant sted hos dem – idet Paulus hadde vært hos dem og virket som Guds apostel – skjedde på grunn av at de hadde Mose Loven eller om det heller var fordi de trodde Kristus.

Med andre ord, så spurte Paulus dem om dette om retoriske spørsmålet, med tanken på seg selv og at han hadde utført en rekke mirakler og helbredelser der hos dem i egenskap av å være en Guds apostel, og derfor en som også hadde Hellig Åndens tegn, under og mirakler som fulgte ham.

Samme som Paulus påpeker i 2. Kor. 12, 12:

«En apostels tegn ble iallfall gjort om blant dere om med all utholdenhet, både ved tegn og under og kraftige gjerninger.»

Merk: 'Kraftige gjerninger' – hen speiler på utdrivelse av demoner, mirakuløs helbredelse av vanføre/handikappede (ikke bare av indre sykdomsplager osv.).

Dermed ser vi at det var temmelig sterke saker Paulus hadde i sin tjeneste som apostel. Han hadde dette da han var hos Galaterne, og Korinterne...ja, alle de forsamlingene han var hos i Apostelgjerningenes tidsrom. Bare Romer-forsamlingen er unntatt. Merk at Paulus i Rom. 1, 11-12 hilser i form av et ønske om å komme til dem, og da peker han på dette med mirakler og Åndens virkninger:

For jeg lengter etter å se dere, så jeg kunne la dere få del med meg i noen åndelig gave, slik at dere kan bli styrket.

12 Det vil si: at vi kunne oppmuntres sammen med dere ved vår felles tro, deres og min.

Si meg – alle dere kloke hoder som ikke har oppfattet dette – hvorfor var det slik at Paulus pekte så sterkt på sin åndelige apostoliske utrustning overfor romer-forsamlingen? Jo, selvsagt, det var fordi det IKKE var slik at de enkelte medlemmer bare kunne forsyne seg i 'mirakel-supermarkedet' etter egne ønsker! De var avhengige av at slike som Paulus, med hans kraftige åndelige utrustning og mirakel-gaver kunne være hos dem og betjene dem! Vi trenger ikke være teologiske eksperter for å skjønne dette enkle faktum. Om de kristne pastorer og evangelister mv. kunne lære seg og lese litt grundigere i Bibelen, så ville dette også gi et oppløft. Der har dere et tips fra én som har holdt på en del år.

Ikke i noe apostel-skriv finner vi at slike tegn, under, helbredelser, kraftige gjerninger etc. opererte uavhengig av apostlenes nærvær. Verken hos Paulus, som nevnt, eller hos de andre apostlene.

Så denne falske vranglære ideen om at det var 'selvbetjening' hva gjaldt helbredelser og undere, finner ingen støtte i Bibelen overhodet. Det er ganske enkelt ikke der. I Jakobsbrevet finner vi at syke troende kunne/burde tilkalle forsamlingens eldste-ledere til å be over seg – det vil si: Dersom ingen apostel var tilstede. Merk da at Jakob ikke sier til dem: «Ja, Gud har fikset det han! Bare be dere, og så skal du bli helbredet og Gud skal reise deg opp fra sykesengen. Bare tro!!»

Apostlene holdt ikke på med den totale idiotien som vi finner i dag både i all pinse-karismatisk kristenhet, og ikke minst i NAR, 'New Apostolic Reformation' i hvilken Bill Johnson og Kenneth Copeland er blant de kjente pastorene. Her i Norge er det vel 'Oslokirken' som identifiserer seg som en NAR forsamling, om jeg ikke er feil orientert. Du vet, dette med den beryktede 'Herredømme teologien' som har avløst den forrige avsporingen, som var 'Herlighets teologien (Word of Faith).

Vær nå ekstra oppmerksom på at Gal. 3, 5 ikke er en utlegning av Paulus der han mener at Mose Lov ikke lenger er i effekt.

I dette er det mange ulærte kristne som kjører feil. Loven var ennå i effekt og gyldig som læregrunnlag i den messianske tidlige jødedommen, slik en ser av Apostelgjerningene. Men det var slik at Den nye Pakt i Jesu blod for Israel var tillagt på toppen av Mose Lov. Paulus sa med dette: «Hallo, dere galatere, dere som opprettholder Loven og avkrever hedning-proselyttene å la seg omskjære; har dere glemt at det ikke var ved Mose Lov at dere ble gitt mirakler og helbredelser, men ved å tro Kristus? Han som både gir oss frelse og disse miraklene.»

Rom. 3, 31 er helt klar: Der skrev Paulus at Loven var ved makt.

« Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven».

Skrevet da Paulus var i Efesus i 57 e. Kr.

I hele Apostelgjerningenes tid var det slik at Mose Lov lå som grunnmur og oppe på denne grunnlæren var det tillagt Den nye Pakt til Israel, som virket slik at dersom noen falt i synd mot Lovens bud, så ble ikke vedkommende dømt eller straffet, men ble tilgitt synden ved å bekjenne den for lederskapet. I Mose lov var det eksempelvis slik at dersom man ikke holdt sabbaten, så skulle den jøde som syndet steines! Paulus kalte Loven for 'Dødens tjeneste' – ikke uten grunn.

I tillegg til Rom. 3, 31 sitert ovenfor, la meg minne om Apg. 21, 19-20 også. Da var det blitt år 58 e. Kr. og Paulus var kommet til Jerusalem fra Efesus for å feire Pinsehøytiden. Jakob og lederskapet i Jerusalem bekreftet det samme som Paulus skrev i Rom. 3, 31 om at loven var ennå ved makt:

« Da han (Paulus) hadde hilst på dem, fortalte han hva Gud hadde gjort blant hedningene ved hans tjeneste, det ene etter det andre.

²⁰ Da de hørte det, priste de Gud. Så sa de til ham: Du ser, bror, at mange tusen blant jødene er kommet til troen, **og alle er de nidkjære for loven.**»

APOSTELGJERNINGENE VITNER AT MIRAKLER

VAR FULLSTENDIG KNYTTET TETT SAMMEN
MED APOSTLENES OG LEDERNES TJENESTE

Vi kan ikke slippe unna dette faktum og denne bibelsannhet: Helbredelser og mirakler i Apostelgjerningenes tid var ubønnhørlig knyttet tett sammen med apostlenes tjeneste, samt lederskapene i forsamlingene underlagt apostlene. Vi finner rett og slett IKKE at man i de troende rekker, på privat basis, at enkelttroende i□□ hjemmene eller hvor som helst, forsynte seg av 'Guds mirakler' etter for□□ godt-befinnende og egne ideer og behov!

Selv om det var nettopp i denne tidsepoken at Gud virket store og mektige tegn og under og mirakler uten sidestykke i historien.

Nei, dette var helt og holdent lagt (bokstavelig talt) i□□ **apostlenes hender.**

Det er en□□ *avkledende*□□ følelse man får ved å lese Apg. 2, 43 og 5, 12 i forhold til vranglæren om at man på□□ *privat initiativ*□□ i aposteltiden kunne bare ta til seg av mirakler:

«Og det kom frykt over hver sjel, og mange under og tegn ble gjort ved apostlene.

*Det skjedde mange tegn og under blant folket ved□□ **apostlenes hender.** Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.»*

Mark. 16,20 samstemmer helt med dette bildet:

«Men de gikk ut og forkynte overalt. Og Herren virket med og stadfestet Ordet ved de tegnene som fulgte med.»

Hvor mange bibelsitater skal det til for at en tidligere□□ *vranglært kristenhet*□□ skal forstå hvor feil de har tråkket i sin ferd i livet, mens de har trodd Pinse-vranglæren om at Gud har gjenvekket mirakler og nådegaver og tungetale i vår tid, lik dette som apostlene hadde?□□ Og i tillegg til dette, funnet opp en egen versjon: Man kan privat bare ta til seg av mirakler og helbredelser. Bare be til Gud! De bruker Herren som en slags mirakel-automat som skal bringe helbredelser direkte til dem selv, på trykk-knapp kommando!

Du kan trykke og taste alt du orker på din iPhone og SmartPhone og PC-brett, men du kan ikke gjøre dette med verken Jesus, Gud eller Den Hellige Ånd.

Mennesker innen kristenheten som tenker at 'Gud har talt til meg om at jeg skal gjøre...dette...og dette...», eller slike som påstår at 'Gud talte til meg om at jeg skal bli reist opp fra rullestolen' – de har ikke vurderingsevne i forhold til Bibelens ord. De bruker bare deres egne 'utvalgte sitater' som de da tilpasser sine egne desperate behov...og gjemmer seg dermed inn i sin egen drømmeverden. De er umulige å nå fram til – jeg kan love deg at i mine snart 20 år som bibellærer erfarer mange kristne som ubevegelige. De lar seg ikke føye

under Bibelens sunne lære i disse ting. Jeg kan sitere tusen vers som sier rett imot deres forskjellige gale påstander, men ikke tale om at de vil høre på og gjøre noe med dette.

Sammenlign listen nedenfor mot den falske ideen om at de troende kunne bare ordne alt selv ved direkte bønn til Gud, og du vil se at dette ikke finnes overhodet. Og heller ikke i apostelbrevene finnes dette. Man måtte gå til en skranke, som Gud hadde satt opp for å ta seg av dette: Apostlenes tjeneste!

MIRAKLER OG HELBREDELSER I APOSTELGJERNINGENE

(Sitatene er fra Norsk Bibels nettbibel)

Den lamme tiggeren helbredet av Peter: Apg. 3, 1-10.

Peter og Johannes gikk sammen opp til templet ved bønnens time, som var den niende.

2 Og en mann som hadde vært lam fra mors liv av, ble båret dit. Hver dag la de ham ved den tempeldøren som kalles Den fagre, for at han skulle be dem som gikk inn i templet, om almisse.

3 Da han så Peter og Johannes på vei inn i templet, ba han om en almisse.

4 Peter så fast på ham sammen med Johannes og sa: Se på oss!

5 Han så da oppmerksomt på dem i håp om å få noe av dem.

6 Men Peter sa: Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har, det gir jeg deg. I Jesu Kristi, nasareerens navn - stå opp og gå!

7 Og han grep hans høyre hånd og reiste ham opp. Straks kom det styrke i hans føtter og ankler,

8 og han sprang opp og sto og gikk omkring. Og han fulgte dem inn i templet, hvor han gikk omkring og sprang og lovpriste Gud.

Peter taler til folket om Jesus og ber dem omvende seg (9-26)

9 Og hele folket så ham gå omkring og love Gud.

10 De kjente ham igjen, at det var han som pleide å sitte ved Den fagre tempeldør for å få almisse. Og de ble fylt av undring og forferdelse over det som var hendt ham.

Mange tegn og undere ble gjort av apostlene: Apg. 5, 12-16.

*Det skjedde mange tegn og under blant folket ved **apostlenes hender**. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.*

13 Av de andre våget ingen å holde seg nær til dem, men folket hadde mange lovord å si om dem.

14 Stadig flere som trodde på Herren, ble lagt til menigheten, en mengde både av menn og kvinner.

15 Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på tepper og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi.

16 Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. **□□ Og alle ble helbredet.**

Filip forkynner Kristus i Samaria: Apg. 8, 4-8.

Filip kom da ned til en by i Samaria og forkynnte Kristus for dem.

6 De ga alle akt på det som ble sagt av Filip, da de hørte og så de tegnene han gjorde.

7 For det var mange som hadde urene ånder, og de for ut av dem med høye skrik. Og mange vanføre og lamme ble helbredet.

8 Og det ble stor glede der i byen.

Paulus sin omvendelse og helbredelse: Apg. □□ 9, 17-19.

Ananias gikk da av sted og kom inn i huset. Han la hendene på ham og sa: Saul, bror! Herren har sendt meg, Jesus, han som viste seg for deg på veien der du kom, for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den Hellige Ånd.

18 Og straks falt det likesom skjell fra øynene hans, og han kunne se. Han sto da opp og ble døpt.

19 Og da han hadde fått mat, kom han til krefter igjen. Han ble så hos disiplene i Damaskus noen dager.

Peter helbreder Æneas: Apg. 9, 32-35.

Mens nå Peter dro omkring fra sted til sted, kom han også ned til de hellige som bodde i Lod.

33 Der fant han en mann som hette Æneas, som hadde ligget åtte år til sengs fordi han var lam.

34 Og Peter sa til ham: Æneas, Jesus Kristus helbreder deg! Stå opp og re sengen din! Og straks sto han opp.

35 Og de så ham, alle som bodde i Lod og Saron. Og de omvendte seg til Herren.

Peters oppvekkelse av den døde Tabita i Jaffa: Apg. 9, 36-42.

I Jaffa var det en kvinne som var disippel. Hun hette Tabita, på gresk Dorkas. Hun var rik på gode gjerninger, og hun ga mange almisser.

37 Men det skjedde nettopp i disse dagene at hun ble syk og døde. De vasket henne og la henne på en sal ovenpå.

38 Da Lod ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene hadde hørt at Peter var der, sendte de to menn til ham og ba: Kom hit til oss uten å nøle!

39 Peter sto da opp og gikk med dem. Da han kom fram, førte de ham opp på salen, der alle enkene sto gråtende rundt ham. De viste ham kapper og ytterkapper som Dorkas hadde laget mens hun var blant dem.

40 Men Peter sendte dem alle ut, bøyde kne og ba. Så vendte han seg mot den døde og sa: Tabita, stå opp! Hun slo opp sine øyne, og da hun så Peter, satte hun seg opp.

41 Så rakte han henne hånden og reiste henne opp. Og han kalte inn de hellige og enkene, og stilte henne levende fram for dem.

42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren.

Paulus sin helbredelse av den lamme mannen i Lystra: Apg. 14, 8-10.

I Lystra satt en mann som var lam i føttene, han var vanfør fra fødselen av og hadde aldri kunnet gå.

9 Denne mannen hørte Paulus tale. Paulus så nøye på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet,

10 ropte han: Reis deg og stå på dine føtter! Da sprang han opp og gikk omkring.

Paulus steinet i Lystra: Apg. 14, 19-23.

Men det kom jøder dit fra Antiokia og Ikonium. De overtalte folket, så de steinet Paulus og dro ham utenfor byen, da de trodde at han var død.

Til Derbe, og tilbake til Antiokia (20-28)

20 Men da disiplene samlet seg om ham, reiste han seg og gikk inn i byen. Dagen etter dro han av sted til Derbe, sammen med Barnabas.

21 De forkyste evangeliet der i byen og vant mange disipler. Så vendte de tilbake til Lystra, Ikonium og Antiokia.

22 De styrket disiplenes sjeler, formante dem til å holde fast ved troen og sa: Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler.

23 Og de valgte eldste for dem i hver menighet. Og etter bønn og faste overga de dem til Herren, som de var kommet til tro på.

(**Min kommentar:** □□ Det er holdt for sannsynlig at Paulus kan ha vært død, eller meget nær døden. Og derfor ansees det som et mirakel at Paulus bare reiste seg opp etter å ha vært slått ut).

Paulus og Silas i fengsel: Apg.16, 16-31.

Men det skjedde en gang da vi dro ut til bønnestedet, at vi møtte en slavepike som hadde en spådomsånd. Hun skaffet herrene sine stor inntekt ved å spå.

17 Hun fulgte etter Paulus og oss, og ropte: Disse menneskene er Den Høyeste Guds tjenere, som forkynner dere frelsens vei!

18 Dette holdt hun på med å gjøre i mange dager. Men Paulus ble harm, og vendte seg og sa til ånden: Jeg befaler deg i Jesu Kristi navn, far ut av henne! - Og den for ut av henne i samme stund.

19 Men da hennes herrer så at deres håp om inntekt forsvant, grep de Paulus og Silas og dro dem av sted til torget for å stille dem for retten.

20 De førte dem fram for styresmennene og sa: Disse mennene skaper stor uro i byen vår. De er jøder,

21 og de forkynner skikker som vi ikke har lov til å ta imot eller leve etter, vi som er romere.

22 Folkemengden reiste seg også imot dem. Styresmennene rev da klærne av dem og befalte stokkeslag.

23 Da de hadde gitt dem mange slag, kastet de dem i fengsel, og befalte fangevokteren å passe godt på dem.

24 Da han fikk en slik ordre, satte han dem i det innerste fangerommet og satte føttene deres fast i stokken.

25 Men ved midnattstid holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene hørte på dem.

26 Da kom det med ett et sterkt jordskjelv, så fengselets grunnvoller ristet. Og straks sprang alle dørene opp, og lenkene falt av alle fangene.

27 Fangevokteren fór da opp av søvne. Da han så at dørene til fengselet sto åpne, trakk han sverdet og ville ta sitt liv, for han trodde at fangene var rømt.

28 Men Paulus ropte med høy røst og sa: Gjør ikke deg selv noe ondt! For vi er her alle.

29 Han ba da om lys, løp inn og falt skjelvende ned foran Paulus og Silas.

30 Så førte han dem ut og spurte: Herrer! Hva skal jeg gjøre for å bli frelst?

31 De sa da: Tro på Herren Jesus, så skal du bli frelst, du og ditt hus!

Paulus og Skevas' sønner: Apg. 19, 11-20.

Og Gud gjorde helt uvanlige kraftgjerninger ved Paulus' hender,

12 så at folk til og med tok svetteduker eller arbeidsforklær som han hadde hatt på seg, og bar til de syke. Og sykdommene forlot dem, og de onde åndene for ut av dem.

13 Men også noen av de jødiske åndemanere som for omkring, prøvde å nevne Herren Jesu navn over dem som var besatt av onde ånder. De sa: Jeg maner dere ved den Jesus som Paulus forkynner!

14 Det var sju sønner av Skevas, en jødisk yppersteprest, som gjorde dette.

15 Men den onde ånden svarte dem: Jesus kjenner jeg, og Paulus vet jeg om, men dere, hvem er dere?

16 Og mannen som den onde ånden var i, for løs på dem og overvant dem alle og fikk makt over dem, så de måtte flykte nakne og såret ut av huset.

17 Dette ble da kjent for alle dem som bodde i Efesus, både jøder og grekere, så det kom frykt over dem alle. Og Herren Jesu navn ble lovprist.

18 Mange av dem som var blitt troende, kom og bekjente og fortalte hva de hadde drevet med.

19 Ikke få av dem som hadde drevet med trolldomskunster, bar sammen bøkene sine og brente dem opp for alles øyne. Og de regnet ut verdien av dem, og fant ut at den var femti tusen sølvpenger.

20 Slik hadde Herrens ord stor fremgang og fikk makt.

Paulus oppreiser Evtykus fra de døde: Apg. 20, 7-16.

På den første dagen i uken var vi samlet for å bryte brødet. Paulus holdt da samtaler med dem, for han skulle fare derfra neste dag. Han dro ut sin tale like til midnatt.

8 Det var mange lamper i salen ovenpå hvor vi var samlet.

9 Men en ung mann ved navn Evtykus satt i vinduet. Da Paulus talte så lenge, falt han i dyp søvn. Og i søvne styrtet han ut og falt ned fra tredje etasje, og ble tatt død opp.

10 Men Paulus gikk ned og kastet seg over ham, og da han hadde omfavnet han, sa han: Vær ikke urolige, for hans sjel er i ham!

11 Så gikk han opp igjen og brøt brødet og spiste. Og etter at han hadde talt lenge med dem, like til daggry, dro han av sted.

12 De førte da gutten med seg i live og var meget trøstet.

14 Vi hadde i forveien gått om bord i skipet og seilte til Assos. Der skulle vi ta Paulus om bord. Slik hadde han bestemt det, for han ville selv gå dit til fots.

14 Da han møtte oss i Assos, tok vi ham om bord, og kom til Mitylene.

15 Derfra seilte vi så videre og kom neste dag rett ut for Kios. Dagen etter seilte vi innom Samos, og lå over i Trogillum. Den følgende dagen kom vi så til Milet.

16 For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen, om det var mulig for ham.

Paulus helbreder flere syke på Malta: Apg. 28, 1-9.

Da vi nå var reddet, fikk vi vite at øya hette Malta.

2 Innbyggerne der viste ikke liten vennlighet mot oss. De tente et bål og tok seg av oss alle sammen, da det hadde begynt å regne og var kaldt.

3 Paulus hadde sanket sammen en haug med kvister og lagt på bålet. Da krøp det en orm ut på grunn av heten og bet seg fast i hånden hans.

4 Da innbyggerne så dyret henge ned fra hånden hans, sa de til hverandre: Denne mannen er sikkert en morder, siden Rettferdigheten ikke lar ham leve enda han er reddet fra havet.

5 Men han ristet dyret av seg inn i ilden, uten å ha noe men av det.

6 De ventet da at han skulle hovne opp eller falle død om med det samme. Da de hadde ventet lenge, og så at det ikke skjedde noe usedvanlig med ham, kom de på andre tanker, og sa at han var en gud!

7 I nærheten av dette stedet lå det en gård, som tilhørte en mann som hette Publius og var den fremste mannen på øya. Han tok imot oss og viste oss vennlighet og gjestfrihet i tre dager.

8 Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

9 Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var

syke, og ble helbredet.

Så langt Apostelgjerningenes fortelling om tegn, under, mirakler og helbredelser i apostlenes tjeneste. Lukas var øyenvitne til dette som skjedde – han var, av alle ting (!) lege av yrke, så langt som lege-kunsten måtte ha kommet i det første århundre.□□

Jeg er overbevist hundre prosent, at Lukas ville fort ha tatt med et antall eksempler□□ *dersom syke troende ble helbredet på egenhånd, hjemme, ved selv å be til Gud.*□

Hvorfor? □□ Jo dette ville vært en□□ **større sensasjon**□□ enn de offentlig framviste undergjerningene vi leser om!

Konklusjonen om hele dette aspektet med tegn, under og helbredelser i vår tid, er nødt til å være:

A: □□□□ Bare de personlig utvalgte apostlene til Kristus i det første århundret hadde et slik kall og en slik kraft med Den Hellige Ånd, at undere og mirakler skjedde ved deres tjenester.

B: □□□□ Aldri finner vi i Bibelens Ny□□ testamente noe bevis for at den troende kristne bare selv, på egenhånd, kunne be om og dermed motta fra Gud mirakuløse helbredelser fra sykdom, eller bli befridd fra demon besettelse.

Alle□□ 'vitnesbyrd'□□ i vår tid som kommer fra de forskjellige kristne, uansett trossamfunn, er og forblir□□ *uriktige og usanne*□□ om man hevder at Gud har helbredet dem ved et mirakel.□□ Mange□□ *overser*□□ også i dette at de selv har brukt medisiner/legebesøk i sykdomstiden, men allikevel kaller den eventuelle helbredelse for et 'mirakel' og at 'Gud helbredet meg som svar på bønn'. De framstiller da dette på en usann og amatør-slurvete måte. Dette gagnar slettes ikke kristendommens sak!

Man kan egentlig ikke diskutere og opponere mot Bibelen. Den er meget klar på dette, som jeg også nå har bevist ovenfor ved oppstilling av Bibelens ord om disse ting.□□ Vår kunnskap i Bibelens ord er hyperviktig: Da unngår vi kjempetabber i våre åndelige liv i troen, og kan slippe å havne i åndelige blindgater, og ha feilaktige/falske håp om å bli mirakuløst helbredet av Gud.

I vår tid går vi til doktorer og til behandling på sykehus mv. □□ Men vi bør også takke Gud for at det finnes slik hjelp!

Ef. 4, 30:□□ *Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.*

Ef. 2, 8-9:□□ *For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.*

⁹ *Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.*

